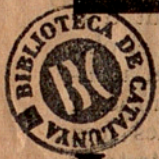

JUSTICIA SOCIAL

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

12666

Tots en peu per la victòria esclatant i rotunda de les esquerres republicanes i socialistes damunt del criminal capitalisme

EDITORIAL

La posició electoral

A 36 dies de les eleccions. Temps curt. Aquestes eleccions, malgrat titular-se ordinàries, estan revestides de la màxima transcendència política i social en la vida d'Espanya i Catalunya. Situen aquestes de cara, fins haver-se descabdellat els esdeveniments, en una actitud inquietadora i anguixant. És el terrible dilema: Europa, Africa?

Ens hem donat compte i estem completament disposats, amb un caudal potencial enorme, a afrontar els màxims esdeveniments. No volem rebutjar ni la més mínima ni la més gran responsabilitat. Ara bé, volem que, a través nostre, el poble, suprem i inapel·lable jutge, en sigui conexeidor fins a l'extrem. No es tracta pas d'una responsabilitat individual, no, els problemes, els interessos materials i morals a defensar no són pas d'una casta, ni de cap determinada col·lectivitat. Són els interessos generals de la gran família obrera.

I bé, el moment suprem s'apropa i cal ja fixar d'una manera clara, sense lloc a dubtes, les posicions de la classe obrera. El moment apremia i qualsevol demora podria entorpir i, el que és pitjor, impossibilitar l'avanç màxim, compacte cap a la victòria del 16 de febrer.

La U. S. C., partit socialista de net històric i de trajectòria inconfusible, es troba en virtut de la seva visió política, en contacte permanent amb el Comitè de Coalició Republicà-socialista, en contacte amb les forces republicanes liberals d'Esquerra. En principi, fou ja format allí el front popular de la classe obrera contra el feixisme vaticanista i la reacció antimarxista. Dissortadament, però, la U. S. C. degut a factors que no és ara el moment d'exposar, no representa en la seva totalitat la classe obrera. A Catalunya hi ha nuclis obrers d'estimadíssima trajectòria socialista els quals no es trobarien representats en la magna batalla del 16 de febrer.

El Comitè de Coalició d'esquerres-socialistes, davant les exigències generals de la classe obrera catalana que amb actitud inconfusible demana i imposa la unió de tots i a requeriments persistents i continuats de la U. S. C. en la seva reunió d'ahir, acordà ampliar el front electoral amb totes les forces obreres de base netament catalana. Així és que el front popular a Catalunya és un fet. Només falta l'acoblament definitiu.

Davant, però, del mosaic de partits obrers a Catalunya, el Comitè de coalició electoral-socialista posa damunt la U. S. C. la tasca d'acoblar totes les aspiracions dels partits obrers i que a través d'aquesta, amb plena responsabilitat i en igualtat de tracte, donin a conèixer les seves opinions i exigències. Dintre de pocs dies tots els partits obrers de base catalana rebran la comunicació del C. E. de la U. S. C. per

Reposició, reposició, reposició

Està ja al mig del carrer el decret de dissolució de les Corts straperlistes i nombel·listes. Davant la resistència oferta per les forces antimarxistes —vergonya i deshonra de Catalunya i Espanya— a dissoldre el Parlament i la temença cerebral a unes noves eleccions haurà sorprès a l'opinió ciutadana en general.

A nosaltres, no. Ens temíem la jugada i així la denunciàvem en el número passat i que la censura ens privà d'exposar.

Després d'un any i mig com a mínimum de censura rigorosa i terminant per als amics i defensors a ultrança de les reivindicacions republicanes i socialistes i una llibertat absoluta i impunita per als seus ancestrals i criminals enemics; després d'omplir les presons d'Espanya amb més de

a començar els treballs d'acoblament i preparació per a la campanya electoral.

Una vegada més la U. S. C. triomfa amb la seva línia política. Malgrat haver hagut de resistir atacs despiatats de tots els camps, i no contestar-los per a no aprofundir les diferències entre uns sectors i altres, tot i sobrar-li la raó, per a fer possible dintre de poc temps la fússió de totes les forces obreres a Catalunya—cosa que exigeix el proletariat català i a la qual supeditem tota la nostra actuació—, la U. S. C. ha complert amb el seu deure.

L'establiment del pacte electoral no pressuposa compromisos ulteriors. El determina les consignes netes i categòriques que els obrers de Catalunya, ells mateixos han llençat: *Amnistia total per als trenta mil presos polítics i socials; restabliment fulminant de la llei de Contractes de Conreu; Restitució i ampliació de l'Estatut de Catalunya; Restabliment, com a base 1.ª, de tota la legislació social. Respecte absolut a les garanties constitucionals; Derogació rotunda de la ignominiosa llei del 2 de gener.*

Aquesta base de campanya electoral al nostre entendre és suficientment ampliada per a comprendre tots els partits obrers de Catalunya. A la feina, doncs.

trenta mil presos polítics i socials i ésser torturats amb els procediments més inhumans; després, d'haver clausurat a milers i milers escampats arreu d'Espanya els centres polítics dels partits obrers, dels quals avui en ple període electoral encara en resten tancats; després d'haver obligat a portar una vida clandestina a les organitzacions obreres privant-les dels mitjans més elementals de lluita i propaganda; després d'haver falsificat sota l'impunisme més asquerós les lluites electorals; després d'haver entronitzat en tots els municipis espanyols als cacics més repugnants i servils; després... després... de tantes i tantes injustícies i immoralitats administratives i polítiques, ara, amb el cinisme més corprenedor, tenen pressa, pressa perquè les or-

ganitzacions obreres i republicanes no puguin refer-se i presentar amb tota la plenitud de facultats potencials la batalla. Però s'enganyen, s'enganyen de mig a mig.

Ací a Catalunya el problema pren vastituds més insospitades. A Espanya malgrat no haver-se pogut formar un govern d'una neutralitat absoluta en la qüestió electoral —en la qual no hi creiem, mentre hi hagi interessos, agraris, vaticanistes i bancaris a defensar— creiem que la solució s'acosta d'una manera més aproximada a les apetències generals.

Esperem que Portela davant les exigències, justificadíssimes dels representants de les esquerres primer i en segon els socialistes, solucionarà el problema. No confiem —i per això ens reservem la darrera paraula— en què es solucioni ací. La voracitat insaciable de la Lliga, amparada per la infamant llei anticonstitucional i antipatriòtica del 2 de gener —pobre catalanisme!— dificulta d'una manera més alarmant la solució per als esperits netament legalistes de la qual no en som uns empedernits defensors.

La solució per a nosaltres és més clara que la llum del dia. Reposició immediata i fulminant de tots els ajuntaments destituïts pel moviment reivindicador del 6 d'octubr. I quant a la Generalitat substitució igualment de la consorxa lliguera. No creiem en la puresa electoral del caciquisme lliguer. Ha preparat i ha sabut preparar massa el tinglado. Contra aquest tota la nostra repugnància i el nostre menyspreu.

Portela-Escales

El poble està cridat a la consulta electoral. El Govern Portela ens assegura que aquestes eleccions seran les més sinceres que s'hagin produït en la història de la República espanyola. Ara que nosaltres no ens ho creiem. De la mateixa forma que no creiem en la justesa de la sentència que s'hagués d'emetre en un judici on el presumpte condemnat fos el jutge.

A Catalunya, l'independent senyor Escales ens assegura per endavant unes ultra-sinceres i honestíssimes eleccions mantenint destituïts els Ajuntaments populars i creant cada dia noves gestores municipals integrades, però, per homes independents.

Ens ha arribat la notícia que l'actiu ex-diputat senyor Trias de Bes s'ha reunit, de poc, a Arenys de Mar, amb uns quants militants in-

dependents de la Lliga que formen part de Comissions gestores municipals de la Maresm, donant-los les consignes a tenir en compte en la lluita electoral, a la vegada que els recomanava optimisme, ja que tot estava preparat, tenien la confiança del Govern, al qual recolzaven, i que, per tant, obtindrien, la Lliga, el partit dels independents, les majories a tot Catalunya. Conferències semblants han estat celebrades a diversos llocs de Catalunya el primer i segon dia de període electoral.

Tot això ens anima a creure en la promesa del senyor Portela i a pensar en renunciar a l'arbitratge, en les eleccions, d'aquests senyors gestors tan independents, sota una consigna única: «O es retira l'arbitre o no acudirà a la lluita un dels contendents.»

Jefe! Jefe! Jefe!

L'ex-diputat Gil Robles està en mans del Fiscal. L'ex-ministre de la Guerra Gil Robles ha alludit en un discurs un ministre vil. El jefe, jefe, jefe, continua amb els nervis excitats.

No és la primera vegada que fa ús d'aquest lèxic. Recordem un "parrafillo" d'un discurs fet seu en el qual alludint els socialistes deia "esta chusma vil y acanallada..." i el delegat no va trametre el discurs al fiscal.

Està vist que no es pot ofendre un ministre. En canvi pot ofendre's públicament la gran majoria del poble espanyol; tota la "chusma vil y acanallada" que votarà les esquerres i els socialistes. Aquelles masses que demanaran comptes als butxins dels seus germans, als Salazar, Ivanoff, Doval, Ochoa, Lerroix, Gil Robles. Tots els selectes ciutadans posats en quarantena per les seves mateixes Corts i acusats d'assassins i provocadors pel poble.

D. R.

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 41
BARCELONA
11 de gener del 1936

PREU: 20 cènt.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre 250
Semestre 500
Any 1000

Redacció i administració:
Carrer Pelayo, 10, 1.ª, 1.ª
TELÉFON 21045
BARCELONA